
Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym dr Dominiki Drezner-Ilczuk

Częstochowa, dnia 27.02.2026 r.

Recenzja dorobku naukowego Pani dr Dominiki Drezner-Ilczuk w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Recenzent: dr hab. Agata Chmielarz, prof. ASP
Kierunek Wzornictwo / Wydział Projektowy
Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach

Zlecniodawcą recenzji jest
Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

Przedmiotem recenzji jest dorobek naukowy i projektowy Pani dr Dominiki Drezner-Ilczuk, udokumentowany w otrzymanej przeze mnie dokumentacji dołączonej do wniosku na którą składają się:

1. Dane wnioskodawcy
2. Kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora
3. Kopia dokumentu potwierdzającego ukończenie studiów podyplomowych
4. Autoreferat
5. Autoreferat, załącznik I - Dydaktyka
6. Autoreferat, załącznik II – Projekty
7. Autoreferat, Załącznik III – Osiągnięcia

I. Opis dokumentacji

Autoreferat we wstępie podaje skrótowe informacje o wykształceniu, zatrudnieniu w jednostkach naukowych i działalności komercyjnej autorki. Następnie szczegółowo przedstawia działą habilitacyjną. Zawartość to 215 stron.

Autoreferat – zał. I - Dydaktyka – opisuje działalność dydaktyczną, jednostki naukowe zatrudniające autorkę, oraz poszczególne pracownię i przedmioty, które prowadziła autorka. Zawartość to 121 stron.

Autoreferat zał. II – Projekty – to przegląd przez realizacje projektowe autorki, publikacja jest bogato ilustrowana i podzielona na części: projekty prowadzone w ramach własnej działalności, w ramach działalności na w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, projekty zrealizowane dla firmy OE Industry, oraz ostatni dla studia Projektowego Kaniewski. Zawartość to 257 stron.

Autoreferat – zał. III – Osiągnięcia – to tom poświęcony organizacji wystaw, konkursów, warsztatów, udział w wystawach autorki, nagrody i wyróżnienia, udział w jury konkursowych i działalność propagująca wzornictwo, stypendia i przykazy zagraniczne, publikacje projektów. Zawartość to 135 stron.

Każda część autoreferatu przygotowana jest w dwóch językach polskim i angielskim. Analiza dostarczonych źródeł wykazała obecność licznych usterek, obejmujących zarówno literówki i błędy zapisu, jak i nieprawidłowości interpunkcyjne, gramatyczne oraz składniowe. Dodatkowo zauważyłam inne niekonsekwencje językowe, które wpływają na spójność i odbiór tekstu. Tego rodzaju niedociągnięcia obniżają poziom formalny opracowania i mogą negatywnie rzutować na jego ocenę merytoryczną, zwłaszcza że od pracy habilitacyjnej oczekuje się wysokiej staranności redakcyjnej i językowej.

II. Sylwetka kandydatki

Pani dr Dominika Drezner-Ilczuk to projektantka wzornictwa przemysłowego i grafiki użytkowej, specjalizująca się w projektowaniu produktów, komunikacji wizualnej, wystawiennictwa oraz projektowaniu doświadczeń użytkownika (UX). Urodziła się 27.02.1985 roku w Białymstoku. Jej działalność projektowa łączy podejście badawcze z komercyjnym do projektowania produktów, koncentrując się na relacji między formą, funkcją a potrzebami użytkownika.

Wykształcenie projektowe zdobywała w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi na Wydziale Wzornictwa Przemysłowego i Architektury Wnętrz (obecnie Wydział Sztuk Projektowych), gdzie w 2010 roku uzyskała tytuł magistra sztuki. Jej praca dyplomowa dotyczyła zagadnień ekodesignu, a część projektowa – „Marinna – modułowa przystań” – stanowiła koncepcję elastycznych rozwiązań dla przystani jachtowych. Promotorem pracy był prof. Mariusz Włodarczyk.

W latach studenckich aktywnie uczestniczyła w programach międzynarodowych, odbywając wymianę w szkole ESAD w Matosinhos (Portugalia) w roku akademickim 2008/2009 oraz praktyki w ramach programu Erasmus+ w firmie Progetto Bianco w Mediolanie (2009/2010). W tym samym okresie otrzymała Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za wyróżniające wyniki w nauce.

Stopień doktora sztuki uzyskała na Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na Wydziale Architektury Wnętrz i Wzornictwa (uchwała Rady

Wydziału z 11 października 2017 roku; w części materiałów pojawia się również rok 2018 jako data uzyskania stopnia). Przedłożyła rozprawę doktorską pod tytułem: „Analiza formy i funkcji biurka w kontekście przemian cywilizacyjnych i rozwoju technologicznego oraz autorska propozycja nowych rozwiązań w jego projektowaniu”. Promotorem pracy był dr hab. Mariusz Włodarczyk, prof. ASP, a recenzentami dr hab. Marek Średniawa i dr hab. Grzegorz Niwiński.

Kompetencje projektowe rozwijała także w obszarze projektowania doświadczeń użytkownika, kończąc 6 lipca 2019 roku studia podyplomowe na kierunku User Experience Design w Uniwersytecie SWPS w Warszawie.

Pani dr Dominika Drezner-Ilczuk prezentuje się jako dojrzała projektantka, świadoma swoich kompetencji, które konsekwentnie rozwija, ugruntowując swoje doświadczenie projektowe. Warto nadmienić że uzyskała wiele nagród i wyróżnień między innymi jest laureatką nagrody Red Dot Design Award (2013), uczestniczyła w pracach jury międzynarodowych konkursów projektowych i angażuje się w środowisko profesjonalne jako członkini Stowarzyszenia Projektantów Form Przemysłowych. Jej projekty były prezentowane na wystawach i festiwalach w Polsce oraz za granicą, m.in. w Singapurze, Berlinie, Budapeszcie, Warszawie i Gdyni.

II. Historia projektów komercyjnych

Pani dr Dominika Drezner-Ilczuk pokazuje konsekwentny rozwój zawodowy – od pracy w sektorze reklamowym i projektowaniu materiałów POS, przez działalność w renomowanych studiach designu, aż po prowadzenie własnej, multidyscyplinarnej pracowni projektowej.

Początki jej drogi zawodowej przypadają na lata 2005–2010. Pierwsze doświadczenie zdobywała jako projektantka w agencji reklamowej, gdzie zajmowała się opracowywaniem displayów oraz materiałów POS. W latach 2006–2010 pracowała w firmie Art Reklama / DE-WELL w Słupnie pod Warszawą, koncentrując się na projektowaniu produktów i grafiki użytkowej, szczególnie w obszarze materiałów wspierających sprzedaż. W tym okresie współpracowała z wieloma globalnymi markami, m.in. Nestle, Coca-Cola, Samsung, Sony oraz Nivea, realizując projekty o charakterze marketingowym. Ważnym elementem tego etapu był wspomniany wcześniej półroczny staż w mediolańskim studiu Progetto Bianco, podczas którego zajmowała się projektowaniem konstrukcji tymczasowych, oświetlenia, architektury wnętrz i instalacji wystawienniczych.

Kluczowy etap rozwoju zawodowego przypadł na lata 2011–2016 i związany był przede wszystkim ze współpracą z pracownią Kaniewski Design / Kaniewski Haute Design, prowadzoną przez Janusza Kaniewskiego. Pełniła tam funkcję głównej i jedynej projektantki współpracując bezpośrednio z właścicielem studia. Zakres jej obowiązków obejmował projektowanie mebli, produktów i opraw oświetleniowych, architekturę wnętrz, grafikę, a także działania strategiczne oraz organizację wystaw. W tym czasie realizowała projekty m.in. dla firm Orlen, Koło, Elzab, Empik i Wyborowa, a także współtworzyła ekspozycje w ramach wydarzeń takich jak Gdynia Design Days. Równolegle, w latach 2011–2013, współpracowała z Agencją Reklamową Fama, gdzie zajmowała się grafiką użytkową, strategią reklamową, analizą trendów oraz przygotowaniem materiałów DTP.

W latach 2014–2017 jej doświadczenie zawodowe poszerzyło się o projekty realizowane

dla specjalistycznej branży. Odbyla międzynarodowy staż w biurze 4-id w Barcelonie, skoncentrowanym na projektowaniu dla przemysłu, w tym motoryzacji, a następnie współpracowała z firmą NC Art nad rozwiązaniami dla branży automotive. W latach 2014–2015 była członkinią zespołu projektowego w Astra Polska (w dokumentacji kandydatki występuje niespójność nazewnictwa Artra/Astra) gdzie uczestniczyła w tworzeniu innowacyjnych produktów, projektowaniu grafiki oraz procesach prototypowania. Następnie, w latach 2016–2017, pracowała w Oe Industry w Krakowie jako projektantka produktów, odpowiadając głównie za projektowanie lamp i reflektorów dla przemysłu motoryzacyjnego oraz sektora e-mobility, a także za komunikację wizualną firmy.

Bogate doświadczenie autorki w autoreferacie przedstawione jest w spójnym opracowaniu, brakuje jednak podziału na okresy przed i po doktoracie. Równa obszerność opisu wszystkich projektów również nie wykazuje granicy, co utrudnia odbiór. Jest to wada przygotowanego opracowania.

Najważniejsze realizacje dr Dominiki Drezner-Ilczuk **po uzyskaniu stopnia doktora** (11 października 2017 r.) obejmują szerokie spektrum projektów — od mebli i armatury łazienkowej, przez oświetlenie użytkowe i specjalistyczne, po urządzenia medyczne oraz produkty codziennego użytku. Realizacje te korzystają z narzędzi projektowych jak modelowanie 3D, generowanie koncepcji i wizualizacje produktów uzupełnione o badania użyteczności. Projekty są dostosowane do możliwości technologicznych i parków maszynowych konkretnych producentów.

W obszarze mebli i wyposażenia wnętrz szczególne miejsce zajmuje kolekcja mebli Muve dla firmy VOX (którą opiszę dalej), stanowiąca główne osiągnięcie habilitacyjne. Wcześniej wdrożono także kolekcję luster Longi, Pebble i Oblo (2024), przy której projekt 2D dostosowano technologicznie do możliwości produkcyjnych firmy. Kolekcja mebli Into, również dla VOX, była prezentowana w mediach branżowych w 2023 roku. W zakresie armatury łazienkowej zrealizowano szereg projektów wdrożeniowych. Dla firmy Excellent powstały serie armatury Clever 2.0 oraz PI — ta druga wdrożona w 2020 roku i oparta na matematycznej logice liczby π , natomiast odświeżona linia Clever 2.0 została wprowadzona w 2024 roku. Clever 2.0 jest w źródłach przedstawiany jako dojrzała realizacja komercyjna, stanowiąca przykład świadomego re-designu opartego na analizie potrzeb użytkownika. Dla marki Omnires zaprojektowano serie armatury Slide oraz Baretti, wdrożone w 2019 roku, kładąc nacisk na walory wizualne wynikające z gry światła na powierzchniach. Wśród realizacji znajdują się także grzejniki marki Luxrad — model Flow wdrożony w 2024 roku, oparty estetycznie na elipsach łączonych pionowymi profilami, oraz grzejnik Koliber, wprowadzony do produkcji w 2018 roku.

Znaczący obszar działalności stanowi oświetlenie użytkowe i specjalistyczne. Dla marki Lako powstała m.in. oprawa Dental Wave (2024), przeznaczona dla sektora medycznego, wykorzystująca technologię LED w formie zaprojektowanego dyfuzora zapewniającego równomierne oświetlenie. W latach 2023–2024 wdrożono również serie Zota, Hari i Mista, dostosowane do zaplecza technologicznego producenta. Wcześniejsza realizacja — lampa Di Piu (2019) — otrzymała ruchome ramiona inspirowane cyrklem oraz możliwość sterowania za pomocą aplikacji Casambi. Dla marki Cleoni Lighting zaprojektowano modułową serię Oti, łączącą szkło i metal (wdrożenie w 2023 roku), natomiast dla Spectra Lighting powstała modułowa lampa Kamerton (2018), wykonana z tworzywa sztucznego w procesie termoformowania.

W segmencie produktów powszechnego użytku i akcesoriów zaprojektowała rozwiązania dla firm Practic i Tom-Par. W latach 2021–2024 wdrożono systemy Bini, Mini Bini oraz serie koszy 40L i 25L – modułowe pojemniki do segregacji odpadów wyposażone w filtry zapachowe i ergonomiczne uchwyty. W 2023 roku wdrożono także Warzywnik oraz Łyżkę cedzakową, której projekt został poprzedzony badaniami etnograficznymi i testami użyteczności; produkt ten dedykowany był również osobom z ograniczeniami ruchowymi. Dla firmy Tom-Par w latach 2018–2022 powstała seria akcesoriów Futura Natura do czyszczenia ze szronu i śniegu samochodów, wykorzystująca materiały z recyklingu i elementy z drewna.

Istotną część dorobku stanowią również obudowy urządzeń i projekty technologiczne. W 2021 roku wdrożono czujkę Whirla – obudowę urządzenia monitorującego obecność przy biurku, zintegrowaną z aplikacją do rezerwacji stanowisk pracy. W 2019 roku powstała obudowa sondy dla firmy Xnet Communication, projektowana pod kątem wykonalności w parku maszynowym klienta. W 2018 roku zrealizowano także wdrożenie obejmujące obudowy urządzeń medycznych (m.in. sprzętu z ciśnieniomierzem i skanerem), serie buteleczek dziecięcych, obudowy kas fiskalnych oraz serię sprzętu AGD marki Kernau, obejmującą okapy, piekarniki i płyty grzewcze. Dodatkowo w 2019 roku wdrożono zawór i pistolety spożywcze dla firmy Clean Access – produkty przeznaczone do kontaktu z żywnością, zaprojektowane jako odporne na uszkodzenia mechaniczne.

Całość tych realizacji pokazuje konsekwentny rozwój praktyki projektowej dr Dominiki Drezner-Ilczuk po uzyskaniu stopnia doktora – od projektów użytkowych i konsumenckich, przez specjalistyczne rozwiązania przemysłowe, po zaawansowane technologicznie produkty medyczne i systemy funkcjonalne, łączące wysokie wymagania produkcyjne z badaniami nad ergonomią oraz doświadczeniem użytkowników. Bogate doświadczenia w różnych technologiach wytwórczych i szeroka gama branż w których porusza się Pani Dominika Drezner-Ilczuk świadczą o jej dojrzałości projektowej.

Potwierdzeniem wysokiej jakości działań projektowych dr Dominika Drezner-Ilczuk jest uhonorowanie jej licznymi nagrodami i wyróżnieniami, które dokumentują zarówno jej rozwój zawodowy, jak i wysoki poziom realizacji projektowych. W okresie po uzyskaniu stopnia doktora, otrzymała nominację do finału konkursu Dobry Wzór 2024 za projekt serii opraw oświetleniowych Zota dla marki Lako. W 2020 roku zdobyła główną nagrodę w konkursie Dobry Wzór w kategorii „Dom” za projekt serii baterii łazienkowych Baretti i Slide zaprojektowanych dla firmy Omnires. Wyróżniono ją również Nagrodą II stopnia Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi, przyznaną 19 grudnia 2019 roku za wybitną działalność organizacyjną oraz promocję uczelni za granicą, w szczególności za organizację wystawy „Conscious Design” w Nowym Jorku podczas festiwalu Design Wanted.

Do znaczących osiągnięć wcześniejszego etapu kariery należą liczne nagrody i wyróżnienia potwierdzające jej potencjał projektowy już na początku drogi zawodowej. W 2015 roku projekty sztalug malarskich Salvador, Frida i Umberto, stworzone dla marki Adam Pałacki, zakwalifikowały się do finału konkursu Dobry Wzór. W 2014 roku otrzymała Nagrodę Festiwalu podczas Wawa Design Festival za najlepszy projekt z kontekstem zrównoważonego rozwoju – serię sprzętów fitness „Barbarian” wykonaną z drewna odpadowego. Rok wcześniej została laureatką prestiżowej nagrody Red Dot Design Awards 2013 w kategorii Design Concept za projekt „Marinna – modular harbour”, czyli modułową przystań. W 2011 roku zdobyła wyróżnienie w konkursie „Rowerem do Kultury” za projekt

stojaka rowerowego, natomiast w 2009 roku otrzymała główną nagrodę w konkursie „Design od kołyski” za koncepcyjny projekt wózka dziecięcego „Baby stroller” dla marki Espiro. Do wcześniejszych osiągnięć należy również wyróżnienie w konkursie „Projekt 2008”, w którym nagrodę firmy Barlinek S.A. przyznano za projekty „Puzzled – Frying Pan” oraz „Shopping Wheeler”.

Zestawienie tych nagród pokazuje ciągłość i spójność rozwoju twórczego dr Dominiki Drezner-Ilczuk – od projektów koncepcyjnych i studenckich, przez uznanie w międzynarodowych konkursach, aż po nagradzane wdrożenia komercyjne i działalność ekspercką w późniejszym okresie kariery. Podsumowując działalność projektowa dr Dominiki Drezner-Ilczuk ma charakter multidyscyplinarny i obejmuje kilka kluczowych obszarów. Centralnym filarem jest projektowanie produktu – od systemów meblowych i wyposażenia wnętrz, przez armaturę łazienkową oraz oświetlenie użytkowe i specjalistyczne, po produkty codziennego użytku. Projekty te łączą estetykę z ergonomią, technologią i realiami produkcyjnymi.

Drugim istotnym obszarem jest grafika użytkowa i komunikacja wizualna, obejmująca tworzenie identyfikacji marek, logotypów, katalogów, opakowań i materiałów promocyjnych. Ważną rolę odgrywa także User Experience Design, rozwijany m.in. dzięki studiom podyplomowym na Uniwersytecie SWPS, gdzie kluczowe są badania użytkowników i projektowanie intuicyjnych rozwiązań. Istotną część działalności stanowi również projektowanie wystaw i działania kuratorskie, obejmujące aranżację przestrzeni ekspozycyjnych oraz organizację prezentacji projektów.

III. Publikacje i działalność popularyzatorska

Aktywność naukowa, publikacyjna dr Dominiki Drezner-Ilczuk obejmuje szerokie spektrum działań eksperckich, popularyzatorskich oraz badawczych. Jej zainteresowania naukowe koncentrują się wokół metodologii procesów projektowych, ergonomii oraz User Experience Design, co znajduje odzwierciedlenie w wystąpieniach publicznych. Była prelegentką podczas „Forum Branży Łazienkowej i Kuchennej” w 2019 roku, a także uczestniczyła w debacie dotyczącej trendów w designie i ergonomii podczas festiwalu 4 Design Days 2017. Od 2014 roku jest członkinią Stowarzyszenia Projektowego (dawniej Stowarzyszenie Projektantów Form Przemysłowych), a w latach 2012–2016 należała do stowarzyszenia „Dizajn skład”.

Dorobek publikacyjny i promocyjny obejmuje różne działania. Opracowała pod względem merytorycznym i graficznym „Katalog wystawy pokonkursowej. Blue Drop: Człowiek Przyszłości 2052”, wydany w 2020 roku przez Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. Udzielała wywiadów dla magazynów branżowych, m.in. „Powidoki nr 6” (2021–2022) oraz „Design/Biznes” (2019). Dwukrotnie – w 2024 i 2025 roku – znalazła się w zestawieniu „Poczet polskich projektantów” magazynu Design Alive. Jej projekty były również publikowane w międzynarodowych wydawnictwach, m.in. w Chinach („ORGANIC DESIGN”, 2017), Meksyku („Buscador de Arquitectura”, 2015), Portugalii („Nautica press”) oraz Indiach („Yandodesign.com”), co potwierdza ich międzynarodowy zasięg i rozpoznawalność.

Istotnym obszarem jej działalności jest także aktywność organizacyjna i ekspercka. Pełniła funkcję kuratorki i projektantki wystawy „Conscious Design”, prezentowanej podczas festiwalu NYCxDesign w Nowym Jorku w 2019 roku. Współorganizowała również

wystawy w ramach Gdynia Design Days. Zasiadała w jury prestiżowych konkursów projektowych, takich jak IF Design Awards (2016–2019), Mazda Design (2016), Top Design (2015) czy „Excellent, wygodna łazienka” (2020). Samodzielnie organizowała także konkursy akademickie, m.in. ogólnopolski konkurs „Blue Drop”, oraz pełniła funkcję komisarza XXXVI Konkursu im. Wł. Strzemińskiego (2019). Prowadziła ponadto warsztaty projektowe, m.in. „Potrzeba matką designu” podczas Arena Design w Poznaniu (2015/2016) oraz warsztaty modelowania w glince Clay dla branży motoryzacyjnej w Gdyni (2012).

IV. Działalność dydaktyczna

Działalność dydaktyczna dr Dominiki Drezner-Ilczuk opiera się na łączeniu bogatego doświadczenia zawodowego z autorskimi programami nauczania, które kładą nacisk na proces badawczy, świadome projektowanie oraz odpowiedzialność społeczną projektanta. Doświadczenie akademickie zdobywała w trzech kluczowych jednostkach naukowych, pełniąc funkcje od wykładowcy po adiunkta.

Od 2019 roku jej głównym miejscem pracy jest Akademia Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, gdzie zajmuje stanowisko adiunkta w Instytucie Wzornictwa na Wydziale Sztuk Projektowych. Prowadzi tam Pracownię Podstaw Projektowych (wcześniej Pracownię Projektowania Procesów Projektowych) dla studentów II i III roku studiów licencjackich. W latach 2019–2020 współpracowała także z prof. Grzegorzem Sowińskim i Karolem Janiakiem przy nauczaniu Podstaw Projektowania na pierwszym roku studiów.

W latach 2017–2020 była wykładowcą na Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, gdzie prowadziła zajęcia z Ergonomii na Wydziale Wzornictwa. Następnie, w latach 2021–2023, realizowała zajęcia z Modelowania i druk 3D na Uniwersytecie SWPS na Wydziale Psychologii.

dr Dominika Drezner-Ilczuk jest promotorką pięciu prac licencjackich, a wśród dyplomów przygotowanych pod jej kierunkiem znajdują się m.in. projekt „Lulisom” autorstwa Olgi Mielkiny, wyróżniony w zestawieniu najlepszych dyplomów portalu „Font Nie Czcionka”.

V. Postawa pedagogiczna

Postawa pedagogiczna dr Dominiki Drezner-Ilczuk opiera się na przekonaniu, że nauczanie projektowania powinno łączyć wiedzę teoretyczną z praktyką zawodową oraz realnym doświadczeniem procesu projektowego. W swojej pracy dydaktycznej Pani Drezner-Ilczuk mówi, że traktuje rolę wykładowcy nie jako przekazywanie gotowych rozwiązań, lecz jako wspieranie studentów w samodzielnym myśleniu, krytycznej analizie i świadomym podejmowaniu decyzji projektowych.

Ważnym elementem jej podejścia jest rozwijanie odpowiedzialności projektanta — zarówno w wymiarze społecznym, jak i ekologicznym. Zachęca studentów do projektowania rozwiązań odpowiadających na realne potrzeby użytkowników, podkreślając znaczenie empatii, etyki zawodowej oraz refleksji nad skutkami projektowania. Ważną rolę odgrywa także metodologia badawcza: analiza kontekstu, obserwacje, wywiady oraz testowanie rozwiązań są traktowane jako integralna część procesu projektowego. W pracy dydaktycznej

stawia na naukę przez doświadczenie i praktyczne działanie. Istotne jest również rozwijanie kompetencji miękkich – umiejętności pracy zespołowej, komunikacji, zarządzania czasem i współpracy w grupie projektowej.

VI. Ocena dzieła habilitacyjnego

Recenzowane osiągnięcie dr Dominiki Drezner-Ilczuk stanowi autorska seria mebli młodzieżowych MUVE zaprojektowana dla firmy VOX, będąca w autoreferacie studium przypadku zatytułowanym „Znaczenie procesu projektowego w tworzeniu produktu wzorniczego na podstawie studium przypadku”. Projekt ten należy ocenić jako kompleksowe dzieło wzornicze, w którym wyraźnie widoczna jest integracja praktyki projektowej z podejściem badawczym. Kolekcja MUVE została zaprojektowana jako rozbudowany system mebli przeznaczonych dla użytkowników w wieku od 6 do 18 lat i obejmuje zróżnicowane elementy wyposażenia, takie jak biurka o różnych szerokościach, szafy, regały, łóżka z funkcją rozsuwania, mobilne kontenery i szafki nocne. Istotnym aspektem koncepcji jest podział pokoju młodzieżowego na cztery podstawowe strefy funkcjonalne: snu i odpoczynku, nauki, przechowywania oraz spotkań i zabawy, co wskazuje na świadome ujęcie przestrzeni jako dynamicznego środowiska dorastającego użytkownika.

Proces projektowy miał charakter iteracyjny i nieliniowy, trwał około roku na etapie koncepcyjnym, a następnie przeszedł przez fazy prototypowania i wdrożenia produkcyjnego w maju 2025 roku. Na podkreślenie zasługuje dojrzałość projektowa autorki, przejawiająca się gotowością do modyfikowania rozwiązań w wyniku testów – m.in. zmiany formy szafki nocnej na bardziej ergonomiczną czy ukrycia puffy w szufladzie pod łóżkiem w celu zwiększenia funkcjonalności i trwałości produktu. Projekt wyraźnie pokazuje, że decyzje formalne nie są efektem intuicji, lecz rezultatem analizy i weryfikacji.

Proces badawczy na etapie projektowania był wieloetapowy i rzetelny: obejmował desk research, analizę psychologii i fizjologii dzieci, benchmarking konkurencyjnych produktów, badania jakościowe w środowisku domowym oraz szerokie wykorzystanie narzędzi analitycznych, takich jak osoby, mapy empatii i mapy ścieżki użytkownika. Szczególnie wartościowe były badania z udziałem użytkowników – zarówno obserwacje etnograficzne, jak i testy prototypów realizowane w formie zogniskowanych wywiadów grupowych z udziałem 42 matek i 16 dzieci. Uzupełnieniem były pomiary satysfakcji z wykorzystaniem dyferencjału semantycznego oraz kart reakcji, co pozwoliło ocenić estetykę, funkcjonalność i trwałość rozwiązań.

Kolekcja MUVE stara się odpowiadać na realny problem zmiennych potrzeb dorastających użytkowników, proponując meble modułowe i stylistycznie neutralne, które mogą towarzyszyć użytkownikowi przez wiele lat. W ten sposób można powiedzieć, że projekt realizuje także istotny wymiar społeczny i ekologiczny – ogranicza konieczność częstej wymiany wyposażenia, wspiera ideę zrównoważonego projektowania oraz podkreśla odpowiedzialność projektanta za środowisko. Nie stanowi to jednak innowacyjnego podejścia w projektowaniu mebli dla dzieci w tym przedziale wiekowym. Pragmatyczne podejście rodziców i opiekunów dzieci determinuje ofertę meblową w tym przedziale. Rodzice decydują się na zmianę mebli tuż przed okresem szkolnym i to wyposażenie trwa zazwyczaj do czasu usamodzielnienia się dziecka. Stąd przedział wiekowy, który obejmuje

użytkownika o wzroście 128 cm do np. 180cm i bardzo zróżnicowanych potrzebach, powoduje duży problem z dostosowaniem przestrzeni mieszkalnej.

Stąd autorka spotykając się z ogromnym wyzwaniem dostosowujących się mebli do różnych wartości antropometrycznych użytkowników starała się zapewnić maksimum odpowiednich wariantów i możliwości. Mnogość przedstawionych w procesie elementów zestawu świadczy o bardzo szerokim spektrum ścieżek projektowych i pomysłów autorki na odpowiadanie na potrzeby. Trudność z jaką musiała się zmierzyć na etapie wyboru rozwiązań dotyczy wszystkich wysoko skomplikowanych produktów do których należą meble dla młodzieży. Dojrzałość projektowa, ale na pewno i pragmatyczne podejście producenta spowodowały wybór ograniczonego spektrum elementów zestawu. Także z trudnego problemu projektowego autorka wyszła obroną ręką tworząc optymalny zestaw elementów, umykając przed rozwiązaniami infantylnymi (jak drabinka), czy zbyt detalicznymi (jak organizator biurkowy). Powstał spójny, klasyczny i solidny zestaw wyróżniający się prostotą (komoda, szafa, łóżko), ładnym detałem (frezowane wykończenie nóg przy połączeniu z blatem biurka, nóżki w zestawie), i stonowaną kolorystyką. Zestaw wydaje się bardzo klasyczny, zrównoważony i wygląda na posiadający duży potencjał sprzedażowy, poszerzając grupę docelową odbiorców nawet o osoby w innym przedziale wiekowym.

Warto zwrócić uwagę, że autorka pomimo uwag o potrzebie dołożenia poręczy do łóżka - rezygnuje z jego wdrożenia, co świadczy o krytycznym podejściu do uwag badanych. Gdyż rodzic małego dziecka ma nadal perspektywę kilkulatek, nie patrząc w przyszłość, gdzie już dziecko szkolne takiej poręczy nie potrzebuje i nie ma potrzeby wdrażać jej w produkt. Ważnym aspektem recenzowanego osiągnięcia jest także postawa autorefleksyjna autorki. Dr Drezner-Ilcuk otwarcie wskazuje etapy wymagające korekty, np. stylistycznie dyskusyjną formę jednej z szafek w fazie prototypowej, co świadczy o wysokiej świadomości projektowej. Podkreślić należy również jej świadomość konieczności selekcji koncepcji — spośród setek szkiców prezentowała klientowi jedynie dwa spójne kierunki stylistyczne, ograniczając chaos decyzyjny i wzmacniając klarowność procesu. Spójność kompetencji widoczna jest w konsekwentnym stosowaniu metodologii user-centered design w różnych dziedzinach działalności, a także w świadomym doborze środków prezentacji projektu, od szkicu odręcznego po modelowanie 3D. Warto dodać że projektantka pracując z dużą firmą miała możliwość obserwacji profesjonalnej sesji badawczej, gdzie przeprowadzenie jej i opracowanie wniosków leżało po stronie badacza. Autorka z dużą świadomością skorzystała z wniosków badawczych i przeprowadzonych osobiście obserwacji co bardzo pozytywnie wpłynęło na projekt, a także na aspekt ekonomiczny firmy. Pamiętajmy, że decyzje o nie wdrażaniu elementów projektu nie stanowiących potencjału sprzedażowego są podstawą ekonomii firmy. Często tak samo ważne jest zaniechanie szczegółowego czasochłonnego wykańczania elementów nie rokujących. Świadczy to o ekonomicznym pragmatycznym myśleniu zespołu firmy Vox, którego członkiem była w tym czasie autorka. Warto też pamiętać o podkreślanu wartości pracy zespołowej przy tego typu projektach szczególnie, gdzie projektant jest elementem zespołu, trybem który jeśli jest "otwarty" wspierający pozwala na prawidłowe przeprowadzenie procesu projektowego i wdrożeniowego. Pokora jaką musi charakteryzować się projektant jest też cechą autorki i świadczy o jej dojrzałości.

Warto podkreślić, że projektant jest usługodawcą i musi rozumieć priorytety działania firmy, które muszą się równoważyć z potrzebami użytkownika.

Podsumowując, kolekcja MUVE jest klasycznym, solidnym zestawem mebli, powstałym dzięki dojrzałej projektantce i jest przykładem świadomego, badawczo ugruntowanego projektowania, w którym forma wynika bezpośrednio z analizy potrzeb użytkownika i kontekstu komercyjnego. Osiągnięcie to należy ocenić wysoko zarówno pod względem wartości projektowej, jak i metodologicznej, ponieważ łączy innowacyjne podejście badawcze, dojrzałość warsztatową oraz realny potencjał wdrożeniowy.

VI Konkluzja

Analiza dorobku projektowego, dydaktycznego oraz osiągnięcia habilitacyjnego dr Dominiki Drezner-Ilczuk pozwala stwierdzić, że prezentuje ona dojrzałą postawę twórczą, wysoki poziom warsztatu projektowego oraz świadome, badawcze podejście do procesu projektowego. Dorobek kandydatki spełnia zarówno wymogi formalne, jak i merytoryczne stawiane w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie sztuki. Wskazane osiągnięcie – kolekcja mebli MUVE wraz z opracowaniem zatytułowanym „Znaczenie procesu projektowego w tworzeniu produktu wzorniczego na podstawie studium przypadku” – stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny projektowania. Działalność edukacyjna i popularyzatorska dr Drezner-Ilczuk odpowiada standardom wymagany w przewodach habilitacyjnych.

Na podstawie całościowej oceny dorobku projektowego, aktywności pedagogicznej oraz przedstawionego osiągnięcia, stwierdzam, że dr Dominika Drezner-Ilczuk spełnia wszystkie przesłanki do nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 219 ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.).

Wnoszę zatem o nadanie dr Dominiki Drezner-Ilczuk stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

dr hab. Agata Chmielarz

